

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De conuersis ad deum. cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

sanctospiritu, quem ambo simul spirant, sibi æqualem, sibi que consubstantialem. Quod sanctæ trinitatis mysterium in vna deitate, nisi fides teneat, lingua non explicat. Ob hoc quidam, quia comprehendere nequeunt, retrocedunt, cum potius persuadere sibi deberent, tanto ea magis deo tribuenda esse, quanto minus a nobis, qui homines non dii sumus, possint intelligi. Alioquin fateri oporteret, quod nemo vnquam ausus est dicere, aut deum non esse homine maiorem, aut hominem deo esse æqualem, si ad omnia quæ dei sunt, humani vis intellectus posset penetrare. Sunt tamen nonnulli, qui in peruersitatis suæ proposito ita obdurant, vt credulitatem nostram etiam irridere non dubitent, atque hi fere sunt, qui gentilium philosophorum argutias secuti, nihil credendum putant, quod ipsa hominis ratione queat inuestigari, & suorum ambagibus argumentorum vsi, quicquid non satis intelligunt, id verum esse denegant. A quibus euangelicæ veritatis assertores auersi, ne in tam duro solo frustra verbi semen iaciant, nullam frugem facturum, dicunt, Quia repellitis verbum dei, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad gentes. Quæ videlicet & audiunt euangelij prædicationes, & quod audiunt, credunt, & quod credunt, opere complere pro viribus nituntur. Vos vero increduli mementote ab ipsa veritate, id est a dei filio dictum, Qui me erubuerit & meos sermones, hunc filius hominis erubescet cum venerit in maiestate sua & patris & sanctorum angelorum. Huius autem hominis infelicitati, quem Christus erubescet, nulla vitæ præsentis infelicitas potest comparari. Nam qui receptus a deo non fuerit in gratiam, a diabolo recipitur in damnationem suppliciumque sempiternum.

Act. 17.

Luc. 9.

¶ De conuersis ad deum.

Cap. X.

VT autem alterum ex his euitemus, alterum sequamur, sarcina peccatorum deposita, quæ nos in abyssum deprimit inferni, ad illa cõuertamur

quæ de terra erigunt pauperem, & in cælo collocant. **Marc. 14.**
 Imitemur Simonem leprosum, vt flagitiorum lepra cu-
 rari, mereamur hospitem habere Christum. Neq; nos
 prioris vitæ pudor impediât, aut horror in despera-
 tionem trahat. Benignissimus est, qui ad cœnam inuit-
 tari iubet pauperes, debiles, cæcos, & claudos. i. omni
 scelerum genere inquinatos, & neminem prorsus repu-
 diat ad se cum peccator; pœnitudine accedentem. Hic
 est qui prodigum filium, cum bona paterna peregre, p-
 fectus dilapidasset, ad se reuersum osculo exceptit, am-
 plexibus fouit, & lætatus est, quod ille qui perierat in-
 uentus esset, & qui mortuus fuerat, reuixisset. Diu mul-
 tumq; in nequitia cœno immerfus iacuisi, expergisce-
 re tandem & erige te vt munderis. Mulier quæ duode-
 cim annos profluato sanguinis laborauerat, cum Chri-
 sti simbriâ tetigisset, sana discessit. Altera duodeuigin-
 ti annos morbi vi inclinata, domino manum ei impo-
 nente curatur, & cœlû aspiceret incipit, quæ tanto tem-
 pore pecudum more terram tantum spectauerat. Plus
 dicam, octo & triginta annorum languorem sustinuit
 ille, quem ad probaticam piscinam sanum surgere ius-
 sit dominus, ita vt qui tamdiu fracto debilitatoq; cor-
 pore immobilis in lectulo decubuerat, illum ipm lectu-
 lum quo ferebatur, ipse humeris suis referret, domû-
 q; rediret, non solum sanitati, verumetiam vigori vi-
 ribusq; restitutus. His autem curationibus tam diuti-
 na tabe marcescentium corporo; significauit tibi domi-
 nus, q; ipse medicus animo; sit, quamuis ad multam
 ætatem in peccatis versati fuerint, tantum vt curari cu-
 piant & rogent. Non em̄ sanat ille nisi volentem. Nam
 & hunc prius interrogasse dicitur, an vellet sanus fie-
 ri, atq; vt velle audiuit, nō distulit, quin statim sanum
 redderet. Nemo ergo desperet quamdiu viuimus, mise-
 ricordia locus est, tunc iudicamur, cum morimur, &
 si ante impetratæ veniæ priuilegium nobiscum deferi-
 mus hinc decedentes, in electorum numero ascribimur.
 Sin vero sine illo vitam obimus, ad mortem nunquam
 intermorituram descendimus, ad tenebras exteriores,

Luc. 10 vbi est fletus & stridor deniū, & pœnarū finis omnino
 nullus. Beati igitur illi, quorū antequam iudicabuntur
 erunt praua in directa & aspera in vias planas, q̄ pri-
 usquam opera ip̄orū iustitiæ libra examinabunt, luporū
 feritatem quam induerunt, cum agnorū mansue-
 tudine commutabunt. Nunc ergo t̄ps acceptabile, nunc
 dies salutis, nunc accessus ad eum datur, a quo dictum
 est, Qui venit ad me non eiciam foras. Non aliter ad
 eum venit, nisi desinendo a malis, & quod bonum est
 operando. Itaq; non solum iniqui, sed etiā otio indul-
 gentes, ab eo qui saluare potest, procul sunt. Ficum il-
 lam quæ foliorū t̄m luxuria exuberans fructu carebat,
 maledicendo dñs ariditate damnauit. Sub qua cum la-
 teret Nathanael Israelita, licet dolo carens, non pote-
 rat loqui cum Iesu, egressus autē & magis alacris animi
 affectu saluatoris quærens conspectum, eum ip̄m quē
 scribæ & pharisæi cognoscere nequiuerunt, confiteri
 cœpit, d. Rabbi, tu es filius dei, tu es rex Israel. Verun-
 ramen si sensus quoq; non satis sanos habeas, quicquid
 illis blanditur, mortiferum puta, & illa quæ deo pla-
 cent, ijs indulge. Si visus te ad peccandum sollicitat, cæ-
 cus es, cum Barthimæo pergeinuocare Iesum, & petere
 vt videas, tunc ip̄o imperante discedent ab oculis tene-
 bræ illæ, in quibus spectandarum mulierū concupiscen-
 tia habitabat, vel delectatio aliquam vanitatem viden-
 di versabatur, cælumq; ac sydera contueri incipies, &
 per ea quæ videntur ipsa dei inuisibilia contemplari.
 Quod si te auditus & loquendi intemperies in malum
 præcipitant, surdus & mutus es, quia dū te audire vel
 loqui ea quæ mundi sunt, nimium delectat, ab his quæ
 dei sunt, & aures auertis ne audias, & os comprimis
 ne loquaris. Cum surdo igitur & muto a domino po-
 sce remedium. Ille huiusmodi hominis aures digito te-
 rigit, & salua linguam, atq; is qui vtroq; malo affe-
 ctus fuerat, vtroq; liberatus abiit. Statim em̄ (vt Mar-
 cus ait) apertæ sunt aures eius, & solutum est vincu-
 lum linguæ eius, & loquebatur recte. Postremo qui-
 buscunq; vitijs corruptus viuus, ita vt mortuus sis cum

Luc. 10

Iohan. 6

Mar. 11
Iohan. 1

Mar. 10

viuas, quantum potes ad illum qui viuificat mortuos, te verte. Nam & mortui audient vocem filij dei, et qui audierint, uiuent, modo ne tardes tibi iam in morte posito quærere salutem, dum inueniri potest. Fugit tempus, dies aduentat extremus, atque hic fortasse crastinus est aut hodiernus, et tu tibi tutum putas differre turpis vitæ correctionem? noli iuuentæ confidere, omni ætati communis est mors. Nec prosperæ valetudini crede. Quidam dum rident, dum iocantur, dum cum alijs colloquuntur, repente concidere. Pelle igitur moras omnes, et prauas cupidines de pectore proijcere festina, atque de spelunca latronum fac domum orationis, in qua habitare dignetur Christus. Hoc pacto qui nunc nouissimus es apud deum, iam inter primos computaberis. In nouissimis erant Matthæus, Zachæus, latro, sed conuersi ad dominū, primi facti sunt. Matthæus reliquit teloneum, et fit apostolus. Zachæus auaritiā largitate mutauit, et salus facta est domui eius, cum Christum suscepisset hospitio. Latronem aliena per vim rapuisse pœnituit, et saluatori se commendans, meruit de cruce transferri in paradysum. Audi Christum clamantem. Venite ad me oēs q̄ laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. Hinc tu tandem ad vocantem conuersus, dic. Iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut onus graue grauatae sunt super me. Tunc ille occurrens tibi, protinus te omni fasce liberabit, & expeditum ad se trahere incipiet, vt q̄ flagitijs coopertus mergebaris in profundum, iam his omnibus emūdatas ascendas in cælum.

Iohā. 10

Matth. 11

Psalm. 37.

De auersis a deo.
Cap. XI.

ET cum tanta felicitas sit eorum, qui ad deum conuersi mores suos corrigunt, non ambigimus æque grandem esse miseriam illorum qui obdurantur. Prædica, argue, obsecra, increpa opportunè, importunè. Nihil proficis, cum in spinis, quæ se-